

CSÍKI ANDRÁS

nekibúsultunk

azt mondja
 azt mondja félóránként ismételve
 azt mondja azt mondja már öreg
 s jóvábogyom mint egy hivatal
 jóvábogyom mit tegyek más
 jóvábogyom az időt
 az idejét a mi időnket
 a családét a táját a képzeletét
 a képzetekét a képzetekét
 tényszerűen tárgyilagosan
 könnyesorgatva hivatalosan
 a ráncok a ráncok évtizedeit
 a vékonyodó bőr évtizedeit
 a görnyedt hát évtizedeit
 lepcsételem és aláírom
 aláírom alá a 93 huzatos évet
 mit tehetnék mit tehetnék más
 – nem volt szokás fiam
 nem volt szokás
 ilyen hosszú életet élni
 a családjunkban nem volt szokás
 nem volt szokás
 még 100-ig van
 még van idő még van
 kísérem magamat
 gyenge testőreimmel
 érvekkkel amik
 itt hagynak a sezlomon
 itt hagynak itt
 a fölénk zubant gerendák útjában
 itt hagynak itt
 lábunk alatt pereg a szakadék
 pereg a szakadék
 én és a 93 év
 ülünk valószerűtlen
 igazságok között
 – tavaly még voltam a kertben
 idén már nem idén már nem tudtam
 nem tudtam kimenni
 és felhangosítja az időt

felcsavarja s megélesíti
 betérdeliünk betérdeltünk
 a mulandóságba
 – az oroszoknak
 az oroszoknak fekete kenyérük volt
 éheztek fekete kenyérük volt
 s mögé kerültek a németeknek
 mögójük kerültek
 a bolttól a szőlőig volt a sáncuk
 de mögójük kerültek
 ballgatom ballgatom
 az időt az idejét
 a mi időnket
 a családét a táját a képzeletét
 a képzetekét a képzetekét
 belecsavarodva mint egy lepedőbe
 tetőtől-talpig bele
 belecsavarodva
 – nagyapád megszökött
 az erdőben megszökött
 megtalálták meg
 3 évet volt fogságban
 hadifogoly volt az oroszoké
 az oroszoké
 s hazajött haza
 sokan nem jöttek
 sokan fiatal emberek
 és nevek jönnek nevek
 ismeretlenül huzatosan
 átveszem őket át
 ideadja mint a lapotját
 mint a lapotját gyerekkoromban
 kemence melegben fázunk
 ő is én is
 rossz a vérkeringés
 rossz
 hideg kezeink egymáson
 – kulákok voltunk
 kulákok egyszer csak kulákok
 s kimerték a hambárt

üresre merték de nagyapád szerzett pénzt
 szerzett s visszamerték
 vissza Bustyaárpi volt az egyik
 Bustyaárpi volt még él
 arra fel lakik a felszegen
 arra fel
hallgatom hallgatom
az időt az idejét
a mi időnket
a családét a táját a képzeletét
a képzetekét a képzetekét
bogy vissza nem térünk már
vissza se térünk
nekibúsultunk nekibúsultunk
neki
ebben a szeptember esti
ásatásban
bol a kifordított idő

hol a belső zsebek cukrai
s a templomtorony is bedől a kamrába
be a kamrába dől egyenesen
a ribizlízre a ribizlízre dől
s zavaros Nyárádvíz mossa be a falakat
 – ki kell meszelni ki kell meszelni
 még az őszön még az őszön
 a hideg előtt ki kell meszelni
s a ferde szív galoppol
a szüntelen eltévedésben
az eltévedésben
kivilágítatlan idő és házsorok
házsorok s fel azon
utcabossznyi kábulatban
valószínűtlen igazságok között
szedelőzködik
szedelőzködik az idő

Belőled élek

Ad notam Pilinszky János: Te győzz le

Belőled élek, mostoha,
tükrös szemedben ostoba,
sivár életem forog.
Te látod azt, hogy napjaim
bétfői, keddi partjain
bomló vízbe fúlt zokog.
Szokása, vágya rabja csak,
idege könnyen elszakad,
s frank-bitellel küszködik.
Óriül, ha gyermekére néz,
Adytól s az apjától idéz,
míg a gondok görgetik.

Felét letudta már talán,
nincs tőkéje s az oldalán
nem lép tarka díszmenet.
Párjával gyakran hajba kap,
rajta veszt, abányszor fogad,
s tort ülsz álmai felett?
De tudd meg, bárhogy is legyen,
az életet már elviszem,
legyen a harc nélküled.
Maradtak, vannak romjaim,
ideák vásott bárdjain
porzik süllyedő eged!

CsÍKI ANDRÁS (1980) az erdélyi Nyárádszeredában született, jelenleg Debrecenben él. Közgazdaságtudományi végzettsége van, most újságírást tanul. Versei a *Magánbirodalom* (2009) és a *Menedékjog* (2010) című antológiákban jelentek meg.